

min Pligt at fatte mig, saavidt muligt, i Korthed. Jeg kan saa meget lettere gøre dette, som man jo ved Iste Behandling ifølge Forretningsordenen ikke bør komme ind paa Lovforslagets Enkeltheder, og da de Principper, der ligge til Grund for det foreliggende Lovforslag, ere ganske de samme som de, der laa til Grund for dets umiddelbare Forgænger, hvilket vi jo have behandlet for ikke lang Tid siden. De tre Hovedprincipper, hvorpaa Lovforslaget hviler, ere altsaa ganske de samme som de, hvorpaa Lovforslaget i Fjor hvilede. Det første Princip er Kompensationsprincippet, hvorved forstås, at Staten skal have Erstatning for den Nedsættelse eller Ophævelse af Toldafgiften, der sker paa visse Positioner, ved en tilsvarende Forhøjelse af Tolden paa andre Positioner. For det andet tilsigter Forslaget en moderat Bestyttelse for Industrien saaledes, at den Industri, der nu bestaar her i Landet, skal nyde visse Begunstigelser for at kunne fortsætte sin Eksistens til Trods for det Angreb, som Ublandets voksende Protektionisme har gjort derpaa. I Forbindelse hermed staaer den indirekte Begunstigelse ved Ophævelsen af Told paa de væsentlige Naaprodukter, hvoraf det Materiale bestaar, som Industrien benytter, og en Forhøjelse af visse Toldsatser i Sammenligning med de nuværende. Endelig for det tredje, at Staten, som ikke tilsigtes forøget, fordeles paa en saa læmpelig Maade som muligt over Befolkningens brede Lag. Det forekommer mig, at det foreliggende Lovforslag gaar en lille Smule videre i protektionistisk Retning end det Forslag, vi havde til Behandling i Fjor, og det er ikke saa underligt, naar man ser, hvorledes Protektionismen i Verden har gjort Fremstrid, siden vi sidst behandlede denne Sag. Jeg skal her henvise til den bekendte Mac-Kinleyses Lov i Amerika, som byder det stærkeste af Protektionisme, man hidtil eller i alt Tald i mange Aar har kendt, og til det Lovforslag om en ny Toldtarif, som er forelagt de franske Kamre for omtrent en Maaned siden, og som ogsaa gør et betydeligt Fremstrid i protektionistisk Retning. Det er ikke saa underligt, om den ærede Finansminister under Indlydelse heraf er gaaet videre i protektionistisk Retning end tidligere. Jeg for mit Vedkommende beklager Protec-

tionismen, skønt jeg vedfender mig i dette Øjeblik af rent praktiske Grunde at være Protektionist, men jeg har den Tro, at man bør være meget varsom med at gaa frem ad den Vej, at man bør udvise den allerstørste Forsigtighed og ikke vove sig for langt frem; thi en af Protektionismens Forbandelser er den, at har man først fremelsket en Industri, der er unaturlig for Landet, som man ikke af andre Grunde bør have her i Landet, kan man ikke lettelig igen komme bort fra den uden ved de største Anstrængelser, som man maaste slet ikke kan overkomme.

Hvis den foreslaede Frihavn bliver til Virkelighed, vil det medføre nogle Forhold, som gør, at man maa være noget forsigtig ved Affattelsen af Toldlovsforslaget. Jeg skal her navnlig henvise til Tharabestemmelserne. Som ærede Medlemmer vilde have set af Toldlovsforslaget, er der ved ikke saa Artikler en Bestemmelse, i Følge hvilken Tharaen fastsættes til visse Procentdele af Varens Bruttovægt. Tharaen er affattet i Henhold til den Vægt, som Emballagen af Varen har i Forbindelse med Varen, og Emballagen maa selvfølgelig være indrettet efter den Behandling, som Varen efter den længere eller kortere Rejse hertil faar, den mer eller mindre blide Medfart, den nyder paa selve Rejsen. Men i det Øjeblik, man har faaet en Frihavn, kan dette ordnes paa den Maade, at Varen føres hertil i den Emballage, som er nødvendig for at sikre den under Transporten hertil, hvorefter Emballagen her bliver aftaget og Varen omgivet med en langt lettere Emballage; ikke desto mindre vil der saa blive gjort Fordring paa den samme Godtgørelse for Emballagen, som er bestemt i Toldlovsforslaget, og det vil medføre et betydeligt Tab for Statskassen. Varen vil nemlig ikke behøve nogen videre stor Emballage for at føres fra Frihavnsterritoriet ind i Landet, og derved vil denne Foranstaltning blive let at gennemføre. Jeg ser vel, at det Lovforslag, som foreligger, har nogle Kanteler herimod, der ville medføre, at Tabet maaste ikke bliver saa stort, men jeg tror ikke, at de ere tilstrækkelige.

Naar jeg før antydede, at Lovforslaget gaar lidt mere i protektionistisk Retning end det tidligere, tænker jeg her nærmest paa Positionen Galanterivarer. Jeg var saa uheldig, kan jeg gerne kalde det, i Fjor som